Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B**

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1860/2004

2004 m. spalio 6 d.

dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* valstybės pagalbai žemės ūkio ir žuvininkystės sektoriuose

(OL L 325, 28.10.2004, p. 4)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1998/2006 2006 m. gruodžio 15 d.	L 379	5	28.12.2006

▼B

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1860/2004

2004 m. spalio 6 d.

dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* valstybės pagalbai žemės ūkio ir žuvininkystės sektoriuose

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1998 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 994/98 dėl Europos bendrijos steigimo sutarties 92 ir 93 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalioms valstybės pagalbos rūšims [1], ypač į jo 2 straipsnio 1 dalį,

paskelbusi šio reglamento projektą [2],

pasikonsultavusi su Valstybės pagalbos patariamuoju komitetu,

kadangi:

(1) Reglamentas (EB) Nr. 994/98 įgalioja Komisiją reglamentu nustatyti pagalbos dydžio ribą, už kurią mažesnės pagalbos priemonės nelaikomos atitinkančiomis visų Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje nustatytų kriterijų, ir dėl to joms netaikomas Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas informuoti.

(2) Komisija taikė Sutarties 87 ir 88 straipsnius daugelyje sprendimų, ypač išaiškindama Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje nurodytą „pagalbos“ sąvoką. Komisija, paskutinį kartą Reglamente (EB) Nr. 69/2001 [3], taip pat yra išdėsčiusi savo politiką dėl *de minimis* ribos, nuo kurios netaikoma Sutarties 87 straipsnio 1 dalis. Atsižvelgiant į specialias taisykles, taikomas žemės ūkio ir žuvininkystės sektoriuose, ir į riziką, kad šiuose sektoriuose netgi labai nedidelio dydžio pagalba galėtų atitikti Sutarties 87 straipsnio 1 dalies kriterijus tuose sektoriuose, Reglamentas (EB) Nr. 69/2001 nėra taikomas šiems sektoriams.

(3) Atsižvelgiant į Komisijos patirtį ir ypač įsigaliojus 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentui (EB) Nr. 1257/1999 dėl Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) paramos kaimo plėtrai ir iš dalies pakeičiančiam bei panaikinančiam tam tikrus reglamentus [4] ir pradėjus taikyti Bendrijos gaires dėl valstybės pagalbos žemės ūkio sektoriui [5], gali būti teigiama, kad labai nedidelės žemės ūkio sektoriui suteiktos pagalbos sumos neatitinka Sutarties 87 straipsnio 1 dalies kriterijų su sąlyga, kad laikomasi tam tikrų reikalavimų. Tai tas atvejis, kai ir individualių gamintojų gautos pagalbos suma yra nedidelė, ir bendra žemės ūkio sektoriui suteiktos pagalbos suma sudaro mažą gamybos vertės procentinį dydį. Žemės ūkio gamyba Bendrijoje pasižymi tuo, kad prekes gamina daug labai smulkių gamintojų, kurių kiekviena prekė yra lengvai pakeičiama bendrai organizuojamoje rinkoje. Todėl reikėtų, kad per nustatytą laikotarpį individualiems gamintojams suteiktos mažos pagalbos sumos atitiktų per tą patį laikotarpį pagamintos žemės ūkio produkcijos tame sektoriuje vertę. Kiekvienai valstybei narei skirtos sumos riba, nustatyta pagal žemės ūkio sektoriuje pagamintą produkcijos vertę, visose valstybėse narėse suteikia pagrindą laikytis nuoseklaus požiūrio, paremto objektyvia ekonomine referencine verte.

(4) Atsižvelgiant į Komisijos patirtį vertinant valstybės pagalbą žuvininkystės sektoriuje, ypač pradėjus taikyti Bendrijos gaires dėl valstybės pagalbos žuvininkystei ir akvakultūrai patikrinimo [6],

---

([1]) OL L 142, 1998 5 14, p. 1.
([2]) OL C 93, 2004 4 17, p. 9.
([3]) OL L 10, 2001 1 13, p. 30.
([4]) OL L 160, 1999 6 26, p. 80. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 583/2004 (OL L 91, 2004 3 30, p. 1).
([5]) OL C 232, 2000 8 12, p. 19.
([6]) OL C 19, 2001 1 20, p. 7.

▼B

ir įsigaliojus 1999 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamentui (EB) Nr. 2792/1999, nustatančiam išsamias Bendrijos struktūrinės paramos žuvininkystės sektoriui taisykles ir tvarką [1], gali būti nustatyta, kad labai nedidelės žuvininkystės sektoriui suteiktos pagalbos sumos neatitinka Sutarties 87 straipsnio 1 dalies kriterijų su sąlyga, kad laikomasi tam tikrų sąlygų. Atsižvelgiant į gamybos pobūdžio panašumus žuvininkystės ir žemės ūkio sektoriuose, tai tas atvejis, kai ir individualių įmonių gautos pagalbos suma yra nedidelė, ir bendra žuvininkystės sektoriui suteiktos pagalbos suma neviršija mažo gamybos vertės procentinio dydžio.

(5) Siekiant didesnio skaidrumo ir teisinio apibrėžtumo reikėtų, kad reglamente būtų nustatyta *de minimis* taisyklė žemės ūkio ir žuvininkystės sektoriui.

(6) Atsižvelgiant į Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) Susitarimą dėl žemės ūkio [2], pagal šį reglamentą neturėtų būti teikiama išimtis eksporto pagalbai arba pagalbai, kuri sudaro palankesnes sąlygas vietiniams gaminiams nei importuotiems. Valstybės narės įsipareigoja nesuteikti jokios paramos, prieštaraujančios susitarime numatytiems įsipareigojimams. Pagalba, teikiama dalyvavimo prekybos mugėse išlaidoms, tyrimams arba konsultavimo paslaugoms, reikalingiems naujo arba esamo gaminio pristatymui naujoje rinkoje, paprastai nelaikoma eksporto pagalba. Teisingumo Teismas 2002 rugsėjo 19 d. sprendime nustatė, kad, tuo atveju kai Bendrija priima teisės aktus dėl bendro rinkos organizavimo sukūrimo atitinkamame žemės ūkio sektoriuje, valstybės narės privalo nesiimti jokių priemonių, galinčių jam pakenkti arba nuo jo nukrypti [3]. Šis principas taip pat taikomas žuvininkystės sektoriui. Dėl šios priežasties šio reglamento nuostatų nereikėtų taikyti pagalbai, kurios dydis nustatomas pagal rinkai pateiktų produktų kainą arba kiekį.

(7) Atsižvelgiant į Komisijos patirtį, gali būti nustatyta, kad pagalba, neviršijanti 3 000 EUR ribos tam pačiam pagalbos gavėjui per trejus metus, kai visoms įmonėms per trejus metus suteiktos pagalbos bendra suma neviršija ribos, kurią Komisija nustatys maždaug 0,3 % metinio žemės ūkio arba žuvininkystės sektoriuose pagamintos produkcijos dydžio, nedaro poveikio prekybai tarp valstybių narių ir (arba) neiškraipo konkurencijos arba nekelia tokios grėsmės, ir todėl jai netaikoma Sutarties 87 straipsnio 1 dalis. Santykinis trejų metų laikotarpis yra lankstus, todėl kiekvieną kartą teikiant kiekvieną naują *de minimis* pagalbą, turi būti nustatoma bendra per praėjusius trejus metus suteiktos *de minimis* pagalbos suma. *De minimis* pagalba turėtų būti laikoma suteikta tuo metu, kai pagalbos gavėjas įgyja juridinę teisę tokią pagalbą gauti. *De minimis* taisyklė nepanaikina galimybės įmonėms gauti valstybės pagalbą, kurią Komisija leido suteikti arba kuriai taikomas reglamentas dėl bendrųjų išimčių, tam pačiam projektui.

(8) Siekiant skaidrumo, vienodo požiūrio ir teisingo *de minimis* pagalbos ribos taikymo, reikėtų, kad valstybės narės taikytų tą patį skaičiavimo metodą. Norint palengvinti šį skaičiavimą ir atsižvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 69/2001 nuostatas, reikėtų, kad pagalbos sumos, kurios nėra teikiamos finansinių subsidijų forma, būtų konvertuojamos į jų bendrąjį subsidijos ekvivalentą. Apskaičiuojant dalimis teikiamos pagalbos subsidijos ekvivalentą ir pagalbą, kuri teikiama kaip lengvatinė paskola, būtina remtis subsidijos teikimo metu rinkoje vyravusiomis palūkanų normomis. Siekiant, kad valstybės pagalbos teikimo taisyklės būtų taikomos vienodai, skaidriai ir paprastai, šiame reglamente

[1] OL L 337, 1999 12 30, p. 10. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1421/2004 (OL L 260, 2004 8 6, p. 1).
[2] OL L 336, 1994 12 23, p. 22.
[3] Byla C-113/2000 Ispanija/Komisija, [2002] ECR 2002 I-7601, 73 pastraipa.

▼B

rinkos palūkanų normomis turėtų būti laikomos orientacinės normos su sąlyga, kad lengvatinė paskola yra užtikrinama pakankamomis garantijomis ir nesukelia nepagrįstai didelės rizikos. Orientacinės palūkanų normos yra tos, kurias remdamasi objektyviais kriterijais reguliariai nustato Komisija, ir kurios yra skelbiamos *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* ir internete.

(9) Komisija užtikrina, kad būtų laikomasi valstybės pagalbos teikimo taisyklių, ir ypač, kad pagalba, teikiama pagal *de minimis* pagalbos taisykles, atitiktų tokios pagalbos teikimo sąlygas. Remiantis Sutarties 10 straipsnyje nustatytu bendradarbiavimo principu, valstybės narės turėtų palengvinti šios užduoties įgyvendinimą, sukurdamos reikalingą mechanizmą, užtikrinantį, kad bendra pagal *de minimis* taisyklę suteiktos pagalbos suma neviršytų 3 000 EUR ribos tam pačiam pagalbos gavėjui ir bendros Komisijos nustatytos ribos, remiantis žemės ūkio arba žuvininkystės sektoriuose pagamintos produkcijos verte per trejus metus. Tuo tikslu reikėtų, kad valstybės narės, suteikdamos *de minimis* pagalbą, informuotų atitinkamą įmonę apie tokios pagalbos pobūdį ir gautų visą informaciją apie kitą gautą *de minimis* pagalbą per paskutiniuosius trejus metus, ir nuodugniai patikrintų, kad, suteikus naują *de minimis* pagalbą, nebūtų viršijama *de minimis* pagalbai nustatyta riba. Alternatyvus būdas užtikrinti, kad nustatytų ribų būtų tinkamai laikomasi, galėtų būti centrinio registro priemonės.

(10) Atsižvelgiant į Komisijos patirtį šioje srityje, ypač į tai, kad dažnai reikia peržiūrėti valstybės pagalbos politiką, šio reglamento galiojimo laiką reikėtų apriboti. Pasibaigus šio reglamento galiojimo laikui ir jo nepratęsus, valstybėms narėms turėtų būti suteikiamas šešerių mėnesių pritaikymo laikotarpis dėl *de minimis* pagalbos schemų, kurioms buvo taikomas šis reglamentas. Siekiant teisinio apibrėžtumo reikėtų išsiaiškinti šio reglamento poveikį suteiktai pagalbai dar prieš jam įsigaliojant,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Taikymo sritis

Šis reglamentas taikomas pagalbai, teikiamai įmonėms žemės ūkio ir žuvininkystės sektoriuose, išskyrus:

a) pagalbą, kurios dydis nustatomas pagal rinkai pateiktų produktų kainą arba kiekį;

b) pagalbą su eksportu susijusiai veiklai, t. y., pagalbą, tiesiogiai susijusią su eksportuojamais kiekiais, paskirstymo tinklo kūrimu bei veikla, arba kitoms su eksporto veikla susijusioms einamosioms išlaidoms;

c) pagalbą, kuri priklauso nuo to, ar vartojamos vietinės, ar importuotos prekės.

2 straipsnis

Apibrėžimai

Šiame reglamente vartojami šie apibrėžimai:

1) žemės ūkio sektoriaus įmonės – tai įmonės, užsiimančios žemės ūkio produktų gamyba ►M1 ——————— ◄;

2) žemės ūkio produktai – tai produktai, išvardyti Sutarties I priede, išskyrus šio straipsnio 5 punkte nurodytus žuvininkystės produktus;

▼M1

_____

▼B

4) žuvininkystės sektoriaus įmonės – tai įmonės, užsiimančios žuvininkystės produktų gamyba, perdirbimu ir prekyba;

5) žuvininkystės produktai – tai jūroje arba vidaus vandenyse sugauti ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 104/2000 ([1]) 1 straipsnyje išvardyti akvakultūros produktai;

6) žuvininkystės produktų perdirbimas ir prekyba – tai visos operacijos, įskaitant paruošimą, apdorojimą, gamybą, paskirstymą, atliekamos nuo iškrovimo ar sugavimo iki galutinio produkto.

3 straipsnis

***De minimis* pagalba**

1. Pagalbos priemonės, kurios atitinka šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytas sąlygas, laikomos neatitinkančiomis Sutarties 87 straipsnio 1 dalies kriterijų ir todėl joms netaikomas Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas informuoti.

2. Bendra *de minimis* pagalbos, suteiktos vienai įmonei per trejus metus, suma neviršija 3 000 EUR. Ši riba taikoma nepriklausomai nuo pagalbos formos ar siekiamų tikslų.

Suvestinė suma, tokiu būdu skirta įvairioms žemės ūkio sektoriaus įmonėms, per trejus metus neviršija kiekvienai valstybei narei I priede nustatytos vertės.

Suvestinė suma, skirta įvairioms žuvininkystės sektoriaus įmonėms per trejus metus neviršija kiekvienai valstybei narei II priede nustatytos vertės.

3. 2 dalyje nurodytos ribos išreiškiamos finansine subsidija. Naudojami bruto skaičiai, t. y., iki tiesioginių mokesčių atskaitymo. Jeigu pagalba teikiama kitokia nei subsidijos forma, pagalbos suma yra bendrasis pagalbos subsidijos ekvivalentas.

Jeigu pagalba išmokama dalimis, jos vertė yra diskontuojama suteikimo metu. Diskontuojant ir apskaičiuojant pagalbos, teikiamos kaip lengvatinė paskola, dydį, naudojamos suteikimo metu galiojusios orientacinės palūkanų normos.

4 straipsnis

Kaupimas ir priežiūra

1. Valstybė narė, teikdama įmonei *de minimis* pagalbą, informuoja įmonę apie tokios pagalbos pobūdį ir gauna iš jos visą informaciją apie per praėjusių trejų metų laikotarpiu gautą *de minimis* pagalbą.

Valstybė narė gali suteikti naują *de minimis* pagalbą tiktai patikrinusi, kad dėl to bendra per trejus metus suteiktos *de minimis* sumos dydis neviršys 3 straipsnio 2 dalyje nurodytų ribų.

2. Jeigu valstybė narė įsteigia centrinį *de minimis* pagalbos registrą atitinkamai žemės ūkiui ir žuvininkystei, kuriame kaupiama išsami informacija apie tos valstybės narės bet kurios institucijos suteiktą *de minimis* pagalbą, kuriai taikomas šis reglamentas, 1 dalies pirmos pastraipos reikalavimas netaikomas nuo to laiko, kai registras apima trejų metų laikotarpio duomenis.

3. Valstybės narės registruoja ir renka visą informaciją apie šio reglamento taikymą. Dokumentuose nurodoma visa informacija, reikalinga nustatyti, kad visos šiuo reglamentu numatytos sąlygos yra įvykdytos. Įrašai apie individualiai suteiktą *de minimis* pagalbą saugomi 10 metų

([1]) OL L 17, 2000 1 21, p. 22.

▼B

nuo pagalbos suteikimo datos, o įrašai apie *de minimis* pagalbos schemą – 10 metų nuo paskutinės individualios pagalbos pagal tą schemą suteikimo datos.

Komisijai raštu paprašius, atitinkama valstybė narė per 20 darbo dienų arba per ilgesnį prašyme nurodytą laikotarpį pateikia Komisijai visą informaciją, kurią Komisija laiko būtina įvertinti, ar tenkinamos visos šiuo reglamentu nustatytos sąlygos, ir ypač bendra *de minimis* pagalbos suma, kurią gavo bet kuri įmonė ir atitinkamos valstybės narės žemės ūkio ar žuvininkystės sektorius.

5 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Šis reglamentas taikomas iki jo įsigaliojimo suteiktai pagalbai, jeigu ji atitinka visas šio reglamento 1 ir 3 straipsniuose nustatytas sąlygas. Bet kurią šių sąlygų neatitinkančią pagalbą Komisija įvertina, remdamasi atitinkamomis bendrosiomis nuostatomis, gairėmis, komunikatais ir pranešimais.

2. Pagalbos schemoms, kurioms taikomas šis reglamentas, toliau bus galima taikyti jo nuostatas per šešerių mėnesių pritaikymo laikotarpį nuo datos, nurodytos 6 straipsnio antroje pastraipoje.

Per pritaikymo laikotarpį šios schemos galės toliau būti taikomos laikantis šiame reglamente nustatytų sąlygų.

6 straipsnis

Įsigaliojimas ir galiojimo laikas

Šis reglamentas įsigalioja 2005 m. sausio 1 d.

Jis galioja iki 2008 m. gruodžio 31 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

▼B

I PRIEDAS

Valstybių narių žemės ūkio sektoriui skirtos suvestinės sumos, numatytos 3 straipsnio 2 dalyje:

(EUR)

BE	22 077 000
DK	27 294 000
DE	133 470 000
EL	34 965 000
ES	106 755 000
FR	195 216 000
IE	17 637 000
IT	130 164 000
LU	789 000
NL	62 232 000
AT	17 253 000
PT	17 832 000
FI	11 928 000
SE	13 689 000
UK	72 357 000
CZ	9 696 000
EE	1 266 000
CY	1 871 100
LV	1 686 000
LT	3 543 000
HU	16 980 000
MT	474 000
PL	44 895 000
SI	3 018 000
SK	4 566 000

▼B

II PRIEDAS

Valstybių narių žuvininkystės sektoriui skirtos suvestinės sumos, numatytos 3 straipsnio 2 dalyje:

(EUR)

BE	1 368 900
DK	6 341 400
DE	7 287 000
EL	2 036 370
ES	15 272 100
FR	11 073 300
IE	1 944 000
IT	9 413 400
LU	0
NL	3 548 100
AT	114 000
PT	2 703 300
FI	460 200
SE	1 557 900
UK	12 651 900
CZ	169 200
EE	407 400
CY	123 000
LV	510 300
LT	906 000
HU	144 180
MT	21 000
PL	1 652 100
SI	21 900
SK	86 100